စတိ(ဗ)ဂျော့(ဘ)(စ)၏ ချစ်ခြင်းအားဖြင့်

(၁)

Apple ကွန်ပျူတာဖခင် စတိ (ဗ) ဂျော့(ဘ)(စ)မှာ မွေးကတည်းက စွန့်ပစ်ခံရသူ။ မိခင်ဂျိုးက ဂျာမန်နွယ်ဖွား။ A မေတို့A မျိုးက စည်းကြီးကမ်းကြီးရှိလှသည့် ဗရင်ဂျီဘာသာဝင်တွေ။ ဒီလို A သိုင်းA ဝိုင်းထဲက သူ့A မေက ဆီးရီးယားနိုင်ငံသား မွတ်စလင်တစ်ဦးနှင့် ချစ်ကြိုး သွယ်သည်။ သူနာမည်က A ဗ္ဗဒူ(လ) ဖာတာဂျွန်ဂျန်ဒါလီ။ သူ့တို့ဖက်ကလည်း ဆွေကြီးမျိုးကြီးတွေ။ ဘေရွှတ်ရှိ A မေရိကန် တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှ ဘွဲ့ရပြီး A မေရိကန်နိုင်ငံ ဝစ္စကွန်ဆင် တက္ကသိုလ်မှာ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံ ပါရဂူတန်း တက်နေသူ။ ဂျော့(ဘ)(စ)ကို ကိုယ်ဝန် လွယ်ရချိန်မှာ A မေရော A ဖေပါ ၂၃ နှစ် A ရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ ကိုယ်ဝန်ရှိနေသည့်တိုင် သူတို့နှစ်ဦး၏ ရေ့ရေးက မရေရာ။ တရားဝင်လက်ထပ်ဖို့က မဖြစ်နိုင်။ A မေ့A ဖေက Aိပ်ရာထဲမှာ သေမင်းကို စောင့်စားနေရချိန်။ ဂျန်ဒါလီနှင့် လက်ထပ်က သမီးကို A မွေဖြတ်မည်ဟု A ဖိုးကြီးက ခြိမ်းခြောက်ထားလေသေးသည်။

ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချဖို့ဆိုတာကလည်း သူတို့လို ဗရင်ဂျီ A သိုင်းA ဝိုင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်။ ဂျိုးတစ်ယောက် ကယ်သူရှာတော့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုရှိ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးကို တွေ့သည်။ ဆရာဝန်ကြီးက တစ်ကိုယ် တော်မိခင်များ ကလေးမွေးဖွားရေးမှာ ကူညီသည့်A ပြင် ကလေးတွေA တွက် မွေးစားမိခင် ဖခင် ရှာပေးရေးကိုလည်း သိုသိုသိပ်သိပ် ဆောင်ရွက်ပေးတတ်လေသေးသည်။ ဂျိုးက တစ်ခုပဲ တောင်းဆိုရှာပါသည်။ "သူ့ကလေးရဲ့ မိဘတွေဟာ ကောလိပ်ဘွဲ့ရဖြစ်ရမယ်"။ ဆရာဝန်ကြီး က ကလေးကို ရှေ့နေတစ်ဦးထံမှာ မွေးစားစေဖို့ စီစဉ်ထားသည်။

၁၉၅၅ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၄ ရက်မှာ ဂျော့(ဘ)(စ)ကို မွေးတော့ မွေးစားမိဘတွေက ယောကျ်ားလေး မလိုချင်၊ သမီးလေးသာ လိုချင်သည်ပြော၍ နောက်ဆုတ်သွားသည်။ သို့မို့ကြောင့် ဂျော့(ဘ)(စ)ခမျာ ရှေ့နေတစ်ဦး၏ သားဖြစ်လာရမည့်A စား A ထက်တန်းကျောင်းပင်မပြီးခဲ့သော စက်တွေချစ်တတ်သော A ဖေနှင့် ဘဝကို ဒေါင်လိုက်ပြားလိုက်နေတတ်သူ စာရင်းကိုင်A မေတို့ထံ ကြီးပြင်းလာရသည်။ ဂျိုးက A ထက်တန်းကျောင်းပင် မပြီးခဲ့သည့် ဇနီးမောင်နှံလက်ထဲ သူ့မျက်ရွဲလေးကိုထည့်ဖို့ ငြင်းဆန်သေးသည်။ သားလေး မွေးစားမိဘ လက်ထဲ ရောက်နေသည့်တိုင် သူလက်မှတ်ထိုးမပေးဘဲ တင်းခံနေလေသည်။ နောက်ဆုံးကျတော့ မွေးစားမိဘထံမှ ခံဝန်ချက်တစ်ခုရ ငA ၁င်တောင်းပြီး သူသဘောတူလိုက်သည်။ တောင်းဆိုချက်က - ကလေး၏ ကောလိပ်ပညာရေးA တွက် ငွေစုစာA ုပ် ဖွင့်ထားပေးဖို့။ ဂျိုးဖခင် မကြာမီ ကွယ်လွန်သည်။ ထိုနှစ်ခရစ်(စ)မတ်(စ)A ပြီးမှာ ဂျိုးနှင့်ဂျန်ဒါလီ လက်ထပ်သည်။ ဂျန်ဒါ လီနိုင်ငံရေးသိပ္ပံ ပါရဂူဘွဲ့ရသည်။ သမီးကလေးတစ်ဦး တိုးပွားလာသည်။ မိုနာ။ ၁၉၆၂ မှာ ဂျိုးနှင့် ဂျန်ဒါလီ လမ်းခွဲသည်။ ဂျိုးတစ်ယောက် A°ပ်မက်ကမ္ဘာထဲ ခရီးလှည့်သည်။ ဝက်ပါခရီး။ သည်A ကြောင်းတွေကို တစ်ရက်မှာ ကမ္ဘာကျော် ဝတ္ထုရေးဆရာမဖြစ်လာသည့် သမီးမိုနာက သူ့စာA ုပ် "ဒီနေရာကလွဲလို့ ရောက်ရာပေါက်ရာ"မှာ မှတ်တမ်းတင်သည်။ သားနှင့် မိခင်ပြန်တွေ့ဖို့က နောင်A နှစ်(၃၀)ကျော် စောင့်ရသည်။

(၂)

သူမွေးစားသားဖြစ်မှန်း ဂျော့ (ဘ)(စ) ငယ်စဉ်ကတည်းက သိသည်။ ဒီကိစ္စမှာ သူ့မိဘတွေက ပွင့်လင်းမြင်သာသည်။ တစ်ရက်သူ ၆ နှစ် ၇ နှစ်သားA ရွယ် A°မ်ရှေ့မြက်ခင်းပေါ်ထိုင်ရင်း သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးကို ဒီA ကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်တော့ ကလေးမလေးက "ဒါဆိုရင် နင့်မိဘA ရင်းတွေက နင့်ကို မလိုချင်လို့ပေါ့"ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်ခေါင်း မိုးကြိုးပြက်ထက် ခွဲခံလိုက်ရသလိုပဲဗျာ"ဟု သူရင်ဖွင့်သည်။

"ကျွန်တော်ငိုပြီး A ိမ်ကိုပြေးသွားတယ်။ A ဖေနဲ့A မေက ကျွန်တော့်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး သားလေး - မင်းသိဖို့က ငါတို့က မင်းကို သေသေချာချာ ရွေးချယ်ခဲ့တာကွလို့ တစ်လုံးချင်းပြောတယ်။ ထပ်တလဲလဲ ပြောတယ်။ လေးလေးနက်နက် ပြောတယ်။ ဟုတ်တယ် ..... ငါဟာ A စွန့်ခံ။ ငါဟာ A ရွေးချယ်ခံ။ တော်ကောက်ခံ။ ငါဟာ A ထူးA မွန်။"

ဂျော့(ဘ)(စ)က ကျောင်းမနေခင်ကတည်းက A မေသင်ပေးထားလို့ စာကောင်းကောင်း ဖတ်တတ်နေပြီ။ ကျောင်းက သူ့A တွက် ပျင်းစရာ။ ငြီးငွေ့စရာ။ ဒါကြောင့် ကျောင်းမှာ လျှောက်ကမြင်းရာက 'ဆိုးပေ' နာမည် ရလာ သည်။ သူ့A ဓိကပြဿနာက A ဘဏာပိုင်A ဖွဲ့A စည်း တစ်ခုခု၏ ဩဇာကို မနာခံလိုခြင်း။ တတိယတန်း မပြီးခင်မှာပင် ကျောင်းမှ သုံးကြိမ်A နှင်ခံရပြီးပြီ။ သူ့ဖခင်ပေါ(လ)ဂျော့(ဘ) (စ)က သူ့သား၏ "ထူးခြားဖြစ်စဉ်"ကို လက်ခံသည်။ ကျောင်းကလည်း သားကို သူ့လို လက်ခံ ဆက်ဆံ စေချင်သည်။ သူ့A ဖေက ကျောင်းကိုလိုက်သွားပြီး ဆရာဆရာမတွေကို 'ဒီမှာဗျ။ ဒါသူ့A ပြစ် မဟုတ်ဘူး။ သူ့စိတ်ဝင်တစားရှိA ာင် လုပ်မပေးနိုင်တာကို က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှုပဲ"ဟု ပြောသည်။ ကျောင်းမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ့မိဘတွေက သူ့ကို တစ်ရံခါမှ A ပြစ်မပေးဘူး။ လေးတန်းတက်ရတော့ သူချစ်မြတ် လေးစားသည့် ဆရာမကြီးတစ်ဦးနှင့် ဆုံရသည်။ A င်မိုဂျင်းဟီး(လ)။

"ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ သူတော်စင်တစ်ဦးပါပဲဗျာ"ဟု ဂျော့(ဘ)(စ)က ရင်ဖွင့်ဖူးသည်။ သူကျောင်းဆင်းချိန်တစ်ရက်မှာ ဆရာမက သူ့ကို သင်္ချာစာA ုပ် တစ်A ုပ်ပေးပြီး A ိမ်မှာ တွက်ခဲ့ဖို့ပြောသည်။ ဆရာမ ဘာကြောင့်တာလဲ ဟု သူတွေးနေခိုက် ဆရာမက ရေခဲမုန့် A ကြီးကြီးတစ်ခု ထုတ်ပြပြီး - "မင်းA ဒီစာတွေပြီးရင် A ဖြေမှန်ရင် မင်းကို ဆုချမယ်။ ပိုက်ဆံ ၅ ဒေါ်လာလည်း ပေးဦးမှာ"ဟု ပြောသည်။ "ကျွန်တော်ကလည်း စိန်လိုက်ပေါ့။ နှစ်ရက်A တွင်း ပုစ္ဆာတွေA ားလုံး ပြီးသွားတယ်"။ "A ချိန်နည်းနည်းကြာလာတော့ ကျွန်တော်ဆရာမဆီက မုန့်နဲ့ပိုက်ဆ ံမမျှော်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်သိချင်လို့ တတ်ချင်လို့ကို ကျောင်းစာလုပ်တော့တာ။ ဆရာမ သဘောကျစေချင်တာလည်း ပါတယ်" ။ ဆရာမက သူ့ကို မှန်ဘီလူး သွေးဖို့ ကင်မရာလုပ်ဖို့ ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ပေးသည်။

"ကျွန်တော်ဆရာမဆီက သင်ယူခဲ့ရတာ တခြားဆရာတွေဆီက သင်ယူခဲ့ရတာထက် A များကြီးပိုပါတယ်။ ဆရာမကြောင့်သာ မဟုတ်ခဲ့ရင် ကျွန်တော်ထောင်ထဲ ရောက်ချင်

ရောက်ခဲ့မှာ" ဟု ဂျော့(ဘ)(စ) ပြန်ပြောင်း သတိရတတ်သည်။ ဆရာတပည့် မေတ္တာပြန်လှန် စီဆင်းပုံက။

'ကျွန်တော်ဆရာမဆီက သင်ယူခဲ့ရတာ တခြားဆရာတွေဆီက သင်ယူခဲ့ရတာထက် A များကြီးပိုပါတယ်။ ဆရာမကြောင့်သာမဟုတ်ခဲ့ရင် ကျွန်တော်ထောင်ထဲ ရောက်ချင်ရောက်ခဲ့မှာ'ဟု ဂျော့(ဘ)(စ) ပြန်ပြောင်းသတိရတတ်သည်။ ဆရာတပည့် မေတ္တာပြန်လှန်စီဆင်းပုံက ...

(၃)

ဂျော့(ဘ)(စ)က သူ့မွေးစားဖခင်ကို A လွန်ချစ်သည်။ ဖခင်က ကမ်းခြေစောင့်တပ်ထွက်။ A ထက်တန်းကျောင်း မပြီးသော်လည်း စက်ကိရိယာ နိုက်ချွတ်ပြင်ဆင်ရာ၌ ကျွမ်းကျင်သူ။ သူက ကားဝယ်ရောင်း။ မရောင်းခင်ကားကို ပြင်ဆင်မွမ်းမံA ရောင်းတင်။ ကားဒီဇိုင်း A သေးစိတ်ကို စိတ်ဝင်စားသည်။ သူကားရုံထဲ A လုပ်လုပ်ရင် ဂျော့(ဘ) (စ)က A ဖေနောက် တကောက်ကောက်။ "ကားပြင်ရတာကို ဝါသနာပါလှလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ A ဖေ့နား နေချင်လို့ပါ"တဲ့။ ဖခင်ကြောင့် သူA ီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းတွေနှင့် စတင်ထိ တွေ့ရသည်။ A ဖေက သွေးcA းသလောက် သိမ်မွေ့သည်။ သူတို့နေထိုင်ရာက နောင် "ဆီလီကွန်တောင်ကြား" ဖြစ်လာမည့်နေရာ။ A ိမ်နီးချင်း တွေက A င်ဂျင်နီယာတွေ။ ဒီA ထဲက လာရီလင်းက ဂျော့(ဘ)(စ)A တွက် စံပြုပုဂ္ဂိုလ်။ A ီလက်ထရွန်နစ် ဘိုးcA ကြီး။ တစ်ရက်မှာသူက ကာဘွန်မိုက်ခရိုဖုန်းရယ်၊ ဘက်ထရီရယ်၊ စပီကာရယ်ယူလာပြီး သူ့A ိမ်A ဝင်လမ်းမှာ ဆင်းသည်။

"သူက ကျွန်တော့်ကို ကာဘွန်မိုက်ခရိုဖုန်းထဲ cA ာ်ပြောခိုင်းလိုက်တော့ စပီကာကA သံတွေ ဟိန်းထွက်လာတယ်။ A ဖေက မိုက်ခရိုဖုန်းတွေဟာ A ီလက်ထရွန်နစ် A သံချဲ့စက် A မြဲလိုတယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို သင်ထားတာ။(ခုဟာက A သံချဲ့စက်မပါဘဲ A သံက ဟိန်းနေတာ) ဒါနဲ့ ကျွန်တော်A ိမ်ပြန်ပြေးပြီး A ဖေ့ကိုပြောပြရတာပေ့ါ။ A ဖေသင်ထားတာ မှားနေပြီဗျလို့။ A ဖေက မင့်ဟာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မိုက်ခရိုဖုန်းဟာ A သံချဲ့စက်လိုတာချည်းပဲကွလို့ ပြောတုန်း။ကျွန်တော်က မလိုကြောင်း ထပ်ခါတလဲလဲပြောပြီး A ဖေ့ကို A တင်းဆွဲခေါ်သွားတယ်။ A သံချဲ့စက်မလိုတဲ့ မိုက်ခရိုဖုန်းကို တွေ့လိုက်ရတော့ A ဖေ ထခုန်မတတ်ပဲ။" ဂျော့(ဘ)(စ)က ဒီA ဖြစ်A ပျက်ကို ရှင်းရှင်းကြီး မှတ်မိနေသည်။ သူ့A ဖေဟာ လုံးစုံကိစ္စ သိဖွယ်ရာ မှန်သမျှ တတ်သိနှံ့စပ်သူဟု သူက မြင်ထားရှာတာ။ သူ့A ဖေ ဒီလိုမဟုတ်ကြောင်း သူပထမဆုံးA ကြိမ် သိလိုက်ရသည်။ ဒါ့ထက် ပိုစိတ်မကောင်းစရာက သူက သူ့မိဘတွေ ထက် တတ်သိနေတာ၊ ပိုတော်နေတာ၊ ရှေ့ရောက်နေတာ။ တကယ်တော့ A ဖေက စက်တစ်ခုကို

HeinHtunZaw

ကြည့်လိုက်ရုံနှင့် စက်A တွင်းပိုင်း A လုပ်လုပ်ပုံကို မှန်းဆ သိနိုင်သည့်လူ။ A လုပ်ကို စနစ်တကျ သပ်သပ်ရပ်ရပ် လုပ်တတ်သူ။ မိဘနှစ်ပါးထက် သူကတော်နေ တတ်နေတာ သိလိုက်ရတော့ သူ ရှော့(ခ)ရသလို ဖြစ်ရတဲ့ကြားထဲ ဒီလိုA တွေးမျိုးဝင်လာတာကိုလည်း ကြီးစွာ A ရှက်ရမိသတဲ့။ ပြင်းစွာခံစားရသတဲ့။ ဒီA ချိန်ကို သူဘယ်လိုမှ မေ့လို့ မရတော့ပါတဲ့။ မွေးစားသားဖြစ်လို့ သီးသန့် ခံစားမှုရနေသည့်A ပြင် ယခုလိုခံစားသိမြင်မှုက သူ့ကို သူ့မိဘ၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်လောကနှင့် ပိုလို့ပိုလို့ တသီးတသန့် ကွဲပြားခြားနားစေခဲ့သတဲ့။

ဂျော့(ဘ)(စ) နောက်ထပ် ရှော့ (ခ)ရစရာတစ်ကွက် ကျန်သေးသည်။ သူထူးခြား ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘတွေထက် မိုင်ပေါင်းများစွာ ရှေ့ရောက်နေကြောင်းသိတာ သူတစ်ဦးတည်း မဟုတ်ရလေတဲ့။ သူ့မိဘနှစ်ပါးလုံး ဒီA ကြောင်း ကောင်းကောင်း သိပြီးဖြစ်သတဲ့။ သူ့ကို သိပ်ချစ်တဲ့ မိဘတွေ။ ဝမ်းနှင့် လွယ်မမွေးရသော်လည်း။ သူတို့က သိပ်တော်လှတဲ့ ဒီသားA တွက် သူတို့ဘဝတွေကို ဒီနေရာပြန်ချဖို့ ဝန်မလေးသူတွေ။ ပြန့်ကျယ်နေရာ ယူလာတဲ့ သားဘဝကို နေရာပေးဖို့A တွက် သူတို့နေရာတွေ ပြင်ထိုင်ဖို့ ဦးမလေးသူတွေ။ သားကို ကောင်းကောင်းကျွေးဖို့။ ကျောင်းကောင်းကောင်းထားဖို့။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့။ သူလေးတန်း စာမေးပွဲမှာရသည့် A မှတ်တွေက မြင့်လွန်းလှတော့ ကျောင်းကသူ့ကို နောင်နှစ်ငါးတန်းတက်ရမည့်A စား ၂ တန်းခုန်ကျော်ပြီး ၇ တန်း တက်ပေးဖို့ စီစဉ်သည်။ သို့ပေတဲ့ သူ့မိဘတွေက A တန်းတစ်တန်းပဲ ခုန်ကျော်ခွင့်ပြုပြီး ၆ တန်းမှာထားဖို့ သဘောတူလိုက်သည်။ ဒီလိုချစ်ခင်သလောက် A မြော်A မြင်ကြီးလှသည့် မိဘတွေ။ မိဘနှင့်သားA ကြား မေတ္တာကူးလူး ဖြတ်သန်းမှု။

(၄)

၁၉၈၆ ခုနှစ် ဂျော့(ဘ)(စ) A သက် ၃၁ နှစ်။ မွေးစားမိခင်ကလာရာ A ဆုတ်ကင်ဆာဖြစ်သည်။ နှစ်ရှည်လများ ဆေးလိပ်စွဲသောက်ခဲ့သည့် လက္ခဏာ။ ဂျော့(ဘ)(စ) မိခင်ဘေးနေပြီး A တိတ်က A ကြောင်းတွေ မေးသည်။ သူတစ်သက်လုံး မမေးခဲ့တာတွေကို စပ်စပ်စုစု မေးသည်။ A တိတ်ရာဇဝင် တူးဆွခြင်း။ A ဖေနှင့် လက်မထပ်မီ သူ့A မေ Aိမ်ထောင်တစ်ဆက်ရှိသေးကြောင်း သိလာရသည်။ သူ့ကို မွေးစားခဲ့ပုံကိုလည်း A သေးစိတ် ပြောပြသည်။ သူA မေA ရင်းကို တွေ့လိုစိတ် ဝင်လာသည်။ တကယ်တော့A မေA ရင်းကို ရှာဖွေထောက်လှမ်းဖို့ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ကတည်းက စုံထောက်တစ်ဦး ငှားရမ်းခဲ့ဖူးသည်။ A လုပ်မဖြစ်။ မွေးလက်မှတ်မှာပါသည့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုက ဆရာဝန်ကြီးကို ဖုန်းစာA ုပ်ထဲရှာပြီး ဖုန်းဆက်ကြည့်သည်။ မှတ်တမ်းတွေ A ားလုံး မီးထဲပါသွားကြောင်း A ကြောင်းပြန်သည်။ တကယ်တော့ မဟုတ်။ ဂျော့(ဘ)(စ)ဆီက ဖုန်းရပြီးနောက် ဆရာဝန်ကြီးက စာတစ်စောင်ရေးပြီး

စာA ိတ်ထဲထည့်၊ ချိတ်ပိတ်ပြီး စာA ိတ်ပေါ်မှာ သူသေရင် ဂျော့(ဘ)(စ)လက်ထဲထည့်ဖို့ ရေးထားလိုက်သည်။

သိပ်မကြာမီ ဆရာဝန်ကြီးဆုံးတော့ ဒီစာ သူ့လက်ထဲ ရောက်လာသည်။ သူ့A မေရင်းကို သိရပြီ။ A ခြား စုံထောက်တစ်ဦး၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် သူ့A မေရင်းနှင့် နမယ်ကို ခြေရာခံမိသည်။ သို့သော် A မေရှာပုံတော်ဖွင့်တာကို သူ့မွေးစားမိခင် မသိစေချင်။ သူ့မိခင် စိတ်ထိခိုက်သွားမှာကို သူမလိုလား။ ကြောင့်ကြ ပူပန်သည်။ A မေဆုံးတော့မှ A မေရင်းကို သူစတင်ဆက်သွယ်သည်။ A ဖေ့ကို ဖွင့်ပြောတော့ A ဖေက ကြည်ကြည်သာသာပဲ ခွင့်ပြုပါသည်။

"A မေ့ကို တွေ့ချင်တာက သိချင်စိတ်သက်သက်နဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ကလူတစ်ဦးရဲ့ ငA ၁င်မြင်မှုဟာ မျိုးရိုးဗီဇထက် ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်မူတည်တယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ကိုယ့်ရဲ့ ဗီဇမျိုးရိုးA ကြောင်းလည်း A ထိုက်A လျောက် သိသင့်တာပေ့ါ"။ သူ့A မေ လုပ်ခဲ့တာတွေ မှန်ကြောင်း ပြောပြနှစ်သိမ့်ချင်သတဲ့။ သူကိုယ်ဝန်ဖျက်မချခဲ့တာA တွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောချင်သတဲ့။ A သက် ၂၃ နှစ်A ရွယ် မိန်းကလေးတစ်ဦး တရားမဝင် ကိုယ်ဝန်လွယ်ခဲ့ရတာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတာ မလွယ်လှကြောင်း သူရိပ်စားမိပါသတဲ့။ A မေက တောင်းပန်စကားတွေ၊ ရှင်းလင်းချက်တွေ တစ်ပုံကြီးပေးသည်။ ဂျော့(ဘ)(စ)က သူနားလည်နိုင်ကြောင်း A ထပ်ထပ် ပြန်ပြောရသည်။ နှစ်သိမ့်ရသည်။ သူ့နှမနှင့် တွေ့ရတာကလည်း စိတ်လှုပ်ရှားစရာ။ သာမန်နှမတွေထက်ပိုတာက သူနှင့်A လွန်တူခြင်း၊ A နပညာ စွဲမက်တာရော၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြင်မြင်သမျှကို သိမြင်ခံစားတတ်တာရော၊ ခံစားလွယ်တာရော၊ ခေါင်းမာတာရော၊ ပိသုကာလက်ရာတွေကို A နုစိပ် ခံစားခွဲဖြာတတ်တာရော။

"ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးသိလာရတော့ တကယ့် မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်သွားတယ်။ သူဟာ ကျွန်တော့်မိသားစုပဲ။ သူမရှိရင် ကျွန်တော် ဘယ်လိုနေရမှန်းတောင် မသိတော့ဖူး။ ဒီထက်ကောင်းတဲ့ နှမတွေးလို့ကို မရဖူး.....။" မိခင် ဖခင်နှင့်မောင်နှ မရင်းခြာကြားယှက်နွယ်နေသည့် မေတ္တာပုံရိပ်

(၅)

"ကျွန်တော်ကင်ဆာဖြစ်နေပြီလို့ သိလိုက်ရတော့ ..... ဘုရားသခင် ဒါမှမဟုတ် တစ်ဦးဦးကို ပေ့ါလေ။ တိုင်တည် A သိပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်သား A ထက်တန်းကျောင်းက ဘွဲ့ရတာကို ကျွန်တော် တကယ်မြင်ချင်တယ်လို့"။

၂၀၀၃ ေA ာက်တိုဘာမှာ သူပင်ခရိယကင်ဆာရှိမှန်း သိလိုက်ရသည်။ ၂၀၀၉ မှာ သူA သည်းA သန်ဖြစ်တော့ သူ့သား နောက်တစ်နှစ်မှာ ဘွဲ့ယူရဦးမှာဟု A ားတင်းပြီး ရောဂါဝေဒနာကို သည်းခံကျော်လွှန်ခဲ့ရသတဲ့။ သားကြီးရိ(ဒ်) A ရွယ်ရောက်လာတော့ သူ့A ဖေ ၁၈ နှစ် သားA ရွယ် ပုံပေါက်လာသည်။ ကြီးလေတူလာလေ။ တတ်သိပြီးပုန် ကန်မှုံဆန်တဲ့ A ပြုံးနဲ့။ မျက်စိစူးစူးနဲ့။ ဆံပင်မည်းမည်းထူထူနဲ့။ ဒီA ထဲ သူ့A မေဆီက ချိုသာမှုနှင့် သူတစ်ပါးA ပေါ် စာနာသိတတ်မှုကို A မွေရလိုက်သေးသည်။ ဒါတွေက သူ့A ဖေမှာ ရှာမရသည့် A ရည်A သွေးတွေ။ သူ့A ဖေကို မြတ်နိုးကိုးကွယ်သည်။ သူ့A ဖေဟာ ငွေရေးကြေးရေး A ကျိုးA မြတ် တစ်ခုတည်းကြည့်သည့် သွေးေA းေA း စီးပွားရေးသမားတစ်ဦး မဟုတ်ရကြောင်း၊ သူ့A လုပ်ကို ချစ်လို့လုပ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ သူဖန်တီး ထုတ်လုပ်သမျှ ပစ္စည်းတွေA ပေါ် ဂုဏ်ယူဝင့်ထည်လိုသူဖြစ်ကြောင်း ပြောတတ်သည်။

သူ့A ဖေ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရတော့ ရိ(ဒ်)က စတင်းဖို့(ဒ်) ကင်ဆာရောဂါကုဌာနမှာ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်A တွင်း ကင်ဆာသုတေသနလုပ်ငန်းမှာ ဝင်ကူရင်း လေ့လာသည်။

"ကျွန်တော်ကင်ဆာဖြစ်တော့ A မြတ်ထွက်တာတစ်ခုက ရိ(ဒ်)တစ်ယောက် တကယ်တော်တဲ့ ဆရာဝန်တွေနဲ့ တွဲလုပ်ခွင့်ရတာပါပဲ။ ကင်ဆာသုတေသနာမှာ သူစူးနစ်နေပုံက ကျွန်တော်သူ့A ရွယ်မှာ ကွန်ပျူတာ ရူးသွပ်ခဲ့ပုံမျိုးဗျ"ဟု ဂျော့(ဘ)(စ)က သူ့သားA တွက် ဂုဏ်ယူသည်။ ရိ(ဒ်) က သူကြီးလာရင် ကင်ဆာသုတေသီ လုပ်မည်ဟု ပြောသည်။ "ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်တာပေ့ါဗျာ။ ရိ(ဒ်)က ဒီနားမှာ A ိမ်တစ်လုံးဝယ်၊ သူ့မိသားစုနဲ့နေ။ ဒီကနေ စတင်းဖို့ (ဒ်)ကို စက်ဘီးနဲ့ ရုံးသွား ရုံးပြန်လုပ်"ဟု ဂျော့(ဘ)(စ)က သူ့သားA နာဂတ်ကို စိတ်ကူးပုံဖော်သည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာက A ဖိုးA ဖွားထံမှ မိဘများထံ စီးဆင်းပါသည်။ မိဘများထံမှ သားသမီး ညီA ကိုမောင်နှမများထံ ဆက်စီးဆင်းပါသည်။ သားသမီးမြေးမြစ်များထံမှလည်း မိဘဘိုးဘွားများထံ ပြန်လှန်စီးဆင်း တတ်ပါသေးသည်။ ဘယ်လိုစီးဆင်း စီးဆင်း၊ ဘယ်လမ်းကြောင်း ရောက်ရောက်၊ ဘယ်လမ်းမြောင်ဝင်ဝင်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ ကောက်ကြောင်းကတော့ လှပခမ်းနား ပြည့်စုံဝင်းပမြဲဖြစ်ပါသည်။

စာညွှန်း။ ။ (Steve Jobs by Walter Isaacson, 2011)

စာပြီးရက် ၇-၃-၂၀၁၂

Heintinzaw